

VĚSTNÍK

SPOLEČENSTVÍ KŘESŤANŮ V PRAZE 4 – LHOTCE

ŽIVOT Z VÍRY JE CESTA

Konec srpna a začátek září je pro mnohé přelomový čas. Školákům končí prázdniny, což je pro některé důvod ke smutku (patřil jsem mezi ně), pro jiné k radosti. Pro rodiče a prarodiče někdy příjemná změna – konečně dostane život obvyklý řád a od dětí bude po dobu jejich pobytu ve škole pokoj. A pro nás starší to možná žádný přelom není, jen další (kolikáté už?) léto bude za námi. Někteří moudří lidé ale říkají, že začátek podzimu je nejlepší čas na plánování dalších životních kroků. Co by to mohlo pro nás znamenat? Jakkoliv jsou plánování a předsevzetí často věci ošidnou, přece jen nemusí jít o něco zbytečného.

Na podzim bude končit Rok víry a doufám, že dostaneme brzy do rukou

oficiální překlad encykliky o víře papeže Františka Lumen fidei. Ta by mohla být pro nás nejen impulzem, ale spíš dlouhodobým průvodcem na cestě víry. Právě v této encyklice se výrazně ukazuje život z víry jako cesta. Myslím, že je velmi užitečné vnímat nabádání obou posledních papežů a podívat se na svou vlastní cestu víry i na její kvalitu. Jak vlastně vypadá? Jak o její „život“ pečují? Jakou roli hraje v mém nejobyčejnějším každodenním životě? A pokud ji chci někomu předávat, co vlastně chci a mohu předávat? To není výzva k jednomu zamyšlení. Je to spíš výzva k cestě do osobní hloubky, která má stále pokračovat. A aby mohla pokračovat, musí začít.

+ P. Aleš Opatrný

Den otevřeného teepee na skautském táboře Keya

K R Á T C E

- **Svátost křtu** přijali: Alžběta Čechurová 13.7. a Jiří Prchal 17.8.
- **Poprvé eucharistii přijala:** paní Eva Martincová.
- **Rozloučili jsme se** s Marií Zelenou a MUDr. Blankou Sedlářovou
- Podzimní běh **kurzu Alfa** začne v pondělí 23. září 2013. Tento běh již není určen pro farníky, ale pro lidi hledající, sympatizující s církví nebo i nesympatizující, kteří se chtějí o církvi a o víře něco dozvědět. V brzké době budou k dispozici "zvací" letáky. Prosíme proto farníky a především účastníky jarního kurzu, aby nám pomohli zvát lidi na tento kurz. Zkušenost ukazuje, že nejúčinnější je osobní pozvání. Zvláště však prosíme o modlitební podporu. **Sr. Bernarda**
- **Výuka náboženství** bude probíhat tradičně ve středu od 16.30 hod. Děti se opět setkají se svými katechety Jarmilou Klingerovou, Terezií Křížkovou, Hanou Stehlíkovou, Sr. Bernar-

dou, P. Jiřím, jen Jana Primuse vystřídá Tomáš Kábele. Prosíme rodiče, aby přihlášku do náboženství a na první sv. přijímání odevzdali dřív, než 25. září, kdy už bude výuka zahájena!

- **Příprava na biřmování** pro mládež začne ve čtvrtek 26. září v 17.00 hod. Zahájení přípravy pro ne-mládež bude upřesněno podle dohody se zájemci a s Tomášem Kábele, který bude mít přípravu na starosti. Předpokládané zahájení je opět koncem září.

Prosíme, přihlašujte se v sakristii, zájemci z řad mladých se mohou hlásit také vedoucím svých společenství. Součástí přípravy bude opět víkend pro biřmovance, zhruba čtrnáct dnů pře samotným biřmováním, které proběhne v našem kostele 1. června 2014 v 10.00 hodin.

Rezervujte si také termín 30. května 2014 na přátelské setkání s biřmujícím biskupem otcem Karlem Herbstem na arcibiskupství. **P. Jiří Korda**

Tomáš Kábele mezi dětmi

TOMÁŠ KÁBELE: JINAKOST A PARADOXY MĚ PŘITAHUJÍ

Na začátku prázdnin nám P. Jiří představil jako svého nového pomocníka Tomáše Kábele, který bude, dá-li Pán, na Lhotce vykonávat svoji jáhenskou praxi. Sešli jsme se spolu nad šálkem vynikajícího čaje Dračí studna. Příprava dobrého čaje patří mezi jeho záliby. Je to prý jedna z mála věcí, co si člověk v semináři může udělat sám a má pak trochu pocit domova.

Kdo vás přivedl k rozhodnutí stát se knězem?

Kromě Krista v mém srdci, to byl určitě Michael Špilar, který mě připravoval i na křest. Potom Vojtěch Eliáš a mariáni z Hrádku u Vlašimi, Wladislav Ciaglo a Jiří Ptáček. Ten je teď dole v Braníku, takže jsme vlastně sousedi. Už jsem mu referoval, že když se chodím modlit růženec, tak mu šlapu do farnosti. A ještě nesmím zapomenout na Ctirada V. Pospíšila, kterého jsem potkal na fakultě. Jednak mě zajímala dogmatika, kterou vyučuje, a pak bylo pro mě důležité poznání, že i člověk, který rozhodně boří normy představ o tom, jak má vypadat „velebný panáček“, může přinášet světlo Kristovo do srdcí a myslí těch ostatních. Řekl jsem si, že když může být takováhle výrazná osobnost přínosem církvi, proč bych to nemohl zkusit já.

Blížíte se k cíli, ještě zbývá diplomová práce. O čem píšete?

Diplomku píšu na katedře dogmati-

ky právě u profesora Pospíšila na téma z oblasti filozofie náboženství – Rozumové poznání Boha. Mám za úkol zdokumentovat českého autora Cyrila Ježe, který vydal v roce 1923 publikaci *Osobní Bůh a náboženství*. Takže zpracovávám životopis a analyzuji jeho

Rozloučení na dálku s otcem zakladatelem motorkářského gangu Old coots on scoots, Stará Huť 2011

dílo a k tomu porovnávám se současnou filozofií holandského existencialisty Theo de Boera a Richarda Schaefflera, který se orientuje na transcendentální filozofii. Není to snadné, je to boj. Tři stránky o transcendenci u Schaefflera jsem psal čtrnáct dní...

Co říkají rodiče na to, že chcete být knězem?

Oba rodiče jsou časní důchodci. V průběhu mého obrácení bylo zajímavé, že dokud jsem žil bez víry, bylo to pro ně přijatelnější. Když jsem psal práci na Jaboku o P. Marii, ptal jsem se maminky, co matka chce po svém dítěti. Odpověděla, že si přeje, abych byl šťastný. Takže, když vidí, že nejsem nešťastný a mám smysl života, doufám, že je spokojená. Myslím, že je smířená s tím, na co jsem se dal. V kostele byla asi třikrát. Poprvé řekla, že už tam nikdy nepůjde. Ale když byla za mnou v semináři na dni otevřených dveří, šly dobrovolně s tetou i s malou neteří na další mši...

A táta? Jsou momenty, kdy mi dává najevo, že jsem blázen, a že to nemá cenu a co ta církev a ti faráři. Ale na druhou stranu, když jsme spolu šli do hospody v Kersku, tak mě představil: „To je můj mladej, on studuje na faráře...“ jako by se se mnou chlubil. On je takovej agent provokatér, za bolševika byl hroznej antikomunista a teď je zase proti ODS... Musí být vždycky proti většině. Být knězem a viditelným zástupcem církve neznamená splynout s davem, tak si myslím, že mou misi nevnímá nijak strašně. Ale jak je to ve skutečnosti, se ho radši neptám. Na mši nejde, do semináře se podívat nešel, ale cítím, že mě má rád.

Máte sourozence?

Mám o pět let mladší sestru. Ta je nepokřtěná, ale oddával ji evangelický farář, nevím jak se jmenuje, ale přezdívku má Houmr, jako Homer ze seriálu Simpsonovi. Svatbu měli na louce u Průhonic. Její manžel si, podle mne, váží toho, co dělám.

Už jste strejček?

Ano, mám dvě neteře. Elišce je něco přes rok a Aničce asi tři roky, já si přesně tyhle věci nepamatuji. Rodiče bydlí na Jižňáku a sestra taky. Je zajímavé, že nás oba přitahuje „sociální práce“. Ona je zdravotní sestra, pracovala v krizovém centru RIAPS. Přitom nás naši rodiče k tomu nevedli, táta je elektrikář, máma je vyučená prodavačka, uklízela a dělá správcovou.

Vaším oblíbeným tématem jsou Romové, čím vás přitahují?

Rád za nimi jezdím na Slovensko. Zajímá mě, co má společného naše a jejich prožívání víry a vnímání Krista.

Tomáše to táhne k Romům

V mnohém nás „bílou většinu“ můžou inspirovat. Když jsem studoval Jabok, tak jsem pomáhal založit nízkoprahový klub pro děti a pro dospívající na Černém mostě. Ale nejen Romy, i děti mám rád. Děti a mládež nám nastavují zrcadlo. S nimi se člověk může chovat spontánně, dělat blbosti, být blázen a ještě je za to chválen. Mně to působí radost. Čím větší grázlové, tím víc mě baví přemýšlet, jak oni přemýšlejí, a pak taky vzájemné hledání cest.

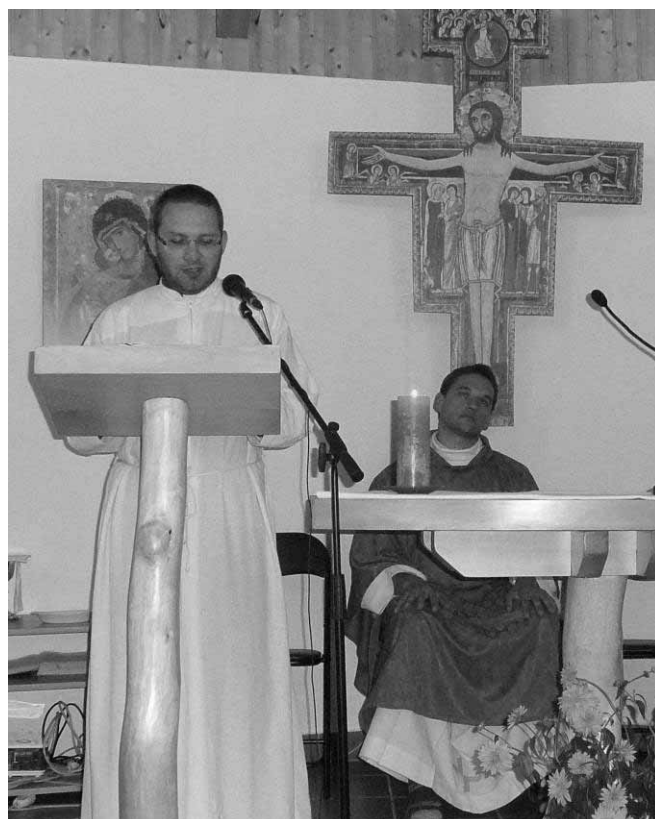
Mentalita Romů je mi něčím blízká. Táhlo a táhne mě to k lidem, kteří jsou na okraji, kde je Kristus přítomný „na bojové linii“, tam, kde to vypadá, že zdánlivě není. Tam se můžu setkat s Kristem i sám se sebou. Jenom je potřeba mít oči víry. Jinakost a paradoxy mě přitahují i jinde. Baví mě hledat souvislosti tam, kde zdánlivě nejsou. Náš Bůh – Otec, Syn a Duch svatý, je Bohem paradoxů. Myslím si, že je to i taková vakcína, aby se z člověka nestal s prominutím „černoprdelník“, ale aby zůstal mezi lidmi a v životě, aby zůstal normální.

To máte asi radost z papeže Františka...

Ano, František z Assisi je dokonce moje biřmovací jméno a jeho slova: Bůh chtěl dalšího blázna na zemi, tak si vyvolil mě, jsou i mým heslem. Druhé heslo mám podle Filipa Neriho, mého křestního patrona: Kdo nesestoupil za svého života do pekla, je ve velkém nebezpečí, že se tam dostane po smrti. Papež František dělá věci jinak a zároveň je dělá citlivě. Srdcem je pankáč a přitom má lásku k lidem a ví, že je nemůže předělat, ale musí respektovat jejich zvyklosti. Zatím mě nejvíc zaujalo, že otevřeně hovoří o působení Zlé-

ho ve světě a boji s ním. Dokonce zasvětil Vatikán archandělu Michaelovi a požehnal v tamních zahradách jeho novou sochu.

Pobavilo mě, když na začátku svého pontifikátu pronesl, že „ti Italové jsou proti Argentincům taková chladná odměření.“ Přitom pro mě je Neapol srdečné a živé město, jak to teprve musí vypadat v Buenos Aires.

Při bohoslužbě

A co ještě máte rád?

Moc rád čtu. Ale během studia jsem nemohl číst jen tak pro zábavu a přiznám se, že to po státnicích ještě naskočilo. Mám rád detektivky, knížky o fotbale, o hercích, zpěvácích, o různých aspektech lidského života, psychologii, dějiny, o Romech i klasickou beletrii od Chestertona po Třešňáka. Hrozně rád vařím, spíš italskou kuchyni, rýži, špagety, čočku a fazole... Mám

Tomáš přisluhuje otci kardinálovi

rád dobré kafe a dobré pivo, v tom jsem se asi potatil.

Sportujete?

Pokud mi to zdraví dovolí. Já totiž od dětství trpěl na astma a bronchitidu. Není to vidět, ale s práškama dýchám na nějakých 40 %. Jednu dobu jsem jezdil na kole, lezl po skalách, ale víc než kolo mě baví chodit, toulat se sám, třeba dvacet i třicet kilometrů. Chodím v přírodě, ale i po městě. Nějakým způsobem, nedokážu to popsat, mě chůze pomáhá prožít přítomnost Hospodina. Mám rád underground, a tak se mi líbí i sídliště. Speciálně Novodvorská, o které se uvažuje, že bude památkově chráněná. Jsou tu zajímavé sochy, svým způsobem je i sídliště hezké. Líbí se mi některá zákoutí na Novodvorské, ale stejně rád jdu do Jiřákovy čtvrti s nejrůznějšími vilami a pohledy na Prahu. Jak jsem již zmínil, baví mě paradoxy.

V Hodkovičkách už jste byl? Tam jsou taky vilky a mezi nimi sídliště....

Je zvláštní, že tenhle kout Prahy za-

tím vůbec neznám. Prahu mám dost prochozenou od Michle po Prosek, Letňany, Chabry, Karlín, Strašnice, Štěrboholy, Uhřetěves... To všechno znám, ale na Novodvorské, nebo v Modřanech jsem nikdy nebyl ani na návštěvě. Moje znalost končila ve starém Braníku a Thomayerovou nemocnicí. Kamýk jsem ani přesně nevěděl, kde je. Teď už to vím. Pražský uličník už mám z půlky přečtený, ale tenhle kout nemám prošlápnutý. Beru to zase jako Boží výzvu a přemýšlím o tom.

Děkuji za rozhovor a těším se, že se budeme dál poznávat.

Jana Šilhavá

Foto archiv Tomáše Kábele

TOMÁŠ KÁBELE, nar. 12. února 1974 v Praze Na Štvanici, vyrůstal na Jižním městě, pak bydlel na Proseku. Nejprve studoval strojírenskou technologii na SPŠ Na Třebešíně. V roce 2002 začal studovat sociální pedagogiku a teologii na VOŠ Jabok. Pomáhal v rozjezdu nízkoprahového klubu Džagoda na Černém Mostě. Je konvertita, křest přijal v roce 2005 a v září 2007 nastoupil do nultého ročníku pro bohoslovce v Olomouci a pokračoval studiem na KTF UK v Praze. Nejprve studoval za farnost sv. Vojtěcha v Praze 2 a na radu představených ji v roce 2010 vyměnil za farnost sv. Jakuba Staršího ve Stodůlkách. Roční pastorační praxi absolvoval ve farnosti na Dobříši.

FARNÍ PŘÍRUČNÍK – ZÁŘÍ 2013

NEDELE 1.9.		22. NEDELE V MEZIDOBÍ
8.00		Mše svatá
10.00		Mše svatá
18.30		Mše svatá

PONDĚLÍ 2.9.		
8.30		Mše sv. na začátek školního roku pro CMŠ Studánka
18.30		Setkání Alfa-týmu

ÚTERÝ 3.9.		Sv. Řehoře Velikého, papeže a učitele církve
17.30–18.30		Otevřena farní knihovna
18.30		Mše svatá
19.15		Příprava dospělých na křest
20.00–22.00		Zkouška chrámového sboru

STŘEDA 4.9.		
15.00		Mše svatá v Thomayerově nemocnici
20.00		Zasedání PRF

ČTVRTEK 5.9.		
8.00		Mše svatá
8.45		Úklid kostela
9.30		Mše svatá v domově seniorů v Zárubově ul.
15.00		Mše svatá v domově seniorů v Sulické ul.

PÁTEK 6.9.		
9.00		Modlitby maminek z CMŠ Studánka
15.00		Mše svatá
15.45		Modlitby proseb (podle P. Jamese Manjackala)
17.00		Společenství věřících s duševním onemocněním
18.30		Mše svatá
19.15–21.00		Výstav Nejsvětější svátosti oltární

SOBOTA 7.9.		
16.15		Mariánské večeradlo
17.00		Mše svatá
17.40		Zásvětná modlitba MKH a výstav Nejsvětější svátosti

NEDELE	8.9.	23. NEDELE V MEZIDOBÍ
8.00		Mše svatá
10.00		Mše svatá
18.30		Mše svatá

PONDĚLÍ	9.9.	
20.00		Setkání mužů a otců

ÚTERÝ	10.9.	
9.00–11.00		Setkání maminek s dětmi
9.15		Mše svatá zvláště pro maminky s dětmi
17.30–18.30		Otevřena farní knihovna
18.30		Mše svatá
19.15		Příprava dospělých na křest
20.00–22.00		Zkouška chrámového sboru

STŘEDA	11.9.	
15.00		Mše svatá v Thomayerově nemocnici
18.45–20.15		Setkání středních náctiletých (cca 13–15 let)

ČTVRTEK	12.9.	Jména Panny Marie
8.00		Mše svatá
8.45		Úklid kostela

PÁTEK	13.9.	Sv. Jana Zlatoústého, biskupa a učitele církve
15.00		Mše svatá
15.45		Modlitby proseb (podle P. Jamese Manjackala)
17.00		Společenství věřících s duševním onemocněním
18.30		Mše svatá
19.15–21.00		Výstav Nejsvětější svátosti oltární

SOBOTA	14.9.	Svátek Povýšení svatého Kříže
17.00		Mše svatá
17.45		Pozvání (nejen) dříve narozených na čaj

NEDELE	15.9.	24. NEDELE V MEZIDOBÍ
8.00		Mše svatá
10.00		Mše svatá
18.30		Mše svatá

ÚTERÝ 17.9.	
9.00–11.00	Setkání maminek s dětmi
17.30–18.30	Otevřena farní knihovna
18.30	Mše svatá
19.15	Příprava dospělých na křest
20.00–22.00	Zkouška chrámového sboru

STŘEDA 18.9.	
15.00	Mše svatá v Thomayerově nemocnici
18.45–20.15	Setkání mladších náctiletých (cca 11–13 let)

ČTVRTEK 19.9.	
8.00	Mše svatá
8.45	Úklid kostela
15.00	Mše svatá v domově seniorů v Sulické ul.

PÁTEK 20.9.	
9.00	Modlitby maminek z CMŠ Studánka
15.00	Mše svatá
15.45	Modlitby proseb (podle P. Jamese Manjackala)
17.00	Společenství věřících s duševním onemocněním
18.30	Mše svatá
19.15–21.00	Výstav Nejsvětější svátosti oltární

SOBOTA 21.9. Svátek sv. Matouše, apoštola a evangelisty	
17.00	Mše svatá

NEDĚLE 22.9. 25. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	
8.00	Mše svatá
10.00	Mše svatá upravená pro děti
18.30	Mše svatá

PONDĚLÍ 23.9. Sv. Pia z Pietrelciny, kněze	
18.00	Mše sv. na začátku kurzu Alfa
19.00	Začátek kurzu Alfa

ÚTERÝ 24.9.	
9.00–11.00	Setkání maminek s dětmi
17.30–18.30	Otevřena farní knihovna
18.30	Mše svatá
19.15	Příprava dospělých na křest
20.00–22.00	Zkouška chrámového sboru

STŘEDA 25.9.	
15.00	Mše svatá v Thomayerově nemocnici
16.30–17.15	Výuky náboženství a příprava na 1. sv. přijímání
17.30	Zpívání s dětmi
18.45–20.15	Setkání středních náctiletých (cca 13–15 let)
20.00	Zasedání PRF

ČTVRTEK 26.9. Sv. Kosmy a Damiána	
8.00	Mše svatá
8.45	Úklid kostela
17.00	Příprava na biřmování pro mládež

PÁTEK 27.9. Sv. Vincence z Paula, kněze	
15.00	Mše svatá
15.45	Modlitby proseb (podle P. Jamese Manjackala)
17.00	Společenství věřících s duševním onemocněním
17.00–18.00	Modlitební triduum matek
18.30	Mše svatá
19.15–21.00	Výstav Nejsvětější svátosti oltární

SOBOTA 28.9. SLAVNOST SV. VÁCLAVA, MUČEDNÍKA, hlavního patrona českého národa	
15.30–16.30	Modlitební triduum matek
17.00	Mše svatá

NEDĚLE 29.9. 26. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	
8.00	Mše svatá
10.00	Mše svatá
17.00–18.00	Modlitební Triduum matek
18.30	Mše svatá

PONDĚLÍ 30.9. Sv. Jeronýma, kněze a učitele církve	
19.00	Kurz Alfa
20.00	Setkání mužů a otců

*Všechny aktivity a společenství jsou otevřené.
Změna programu vyhrazena.*

Připomínáme farníkům s bezlepkovou dietou, že v našem kostele jsou trvale k dispozici bezlepkové hostie. Stačí o ně požádat.

PSYCHIATRIE LETEM SVĚTEM

Červnovou Farní akademií jsem měl nakonec já díky kolizi programů pozvaného hosta a naší farnosti. Tentokrát jsem ale nemluvil a priori o věcech duchovních. Téma jsem totiž zvolil ze svého medicínského zaměření: K čemu a pro koho je psychiatrie? Základní informace nejen pro věřící.

Nejdříve jsem představil základní pojmy (psychiatrie, psychoterapie, péče duchovního...) a vymezil, o čem psychiatrie je a o čem rozhodně není. Upozornil jsem na obtíže, se kterými se duševně nemocný člověk musí potýkat. Nejde přitom jen o příznaky nemoci, ale i o nedostatek personálu v léčebnách, nedostatečný systém následné péče, a v neposlední řadě i o hloupost a neinformovanost okolí. Když se například někdo projí nebo prokouří k infarktu, všichni ho budou litovat. Když se někdo bez svého přičinění zblázní, bude mnohými pohrdán. Navíc si mnoho lidí naivně myslí, že je, nebo jejich blízké, duševní nemoc nemůže nikdy potkat. Psychiatrie, podobně jako další medicínské obory, používá léky i další léčebné metody. Nastínil jsem proto základní principy léčby včetně elektro-

konvulzivní terapie, známé spíše pod lidovým označením elektrošoky (na které u určitých diagnóz nedám dopustit). Dále jsem se věnoval základní orientaci v jednotlivých diagnostických skupinách podle desáté revize Mezinárodní klasifikace nemocí (MKN 10), kde pod písmenem F jsou uvedeny Poruchy duševní a poruchy chování. Řeč byla mimo jiné i o demencích, závislostech, psychózách, poruchách nálad, neurózách, tělesných obtížích souvisejících s psychikou, poruchách osobnosti, anorexii, mentálních retardacích, sexuálních deviacích a nemocích dětského věku. Na závěr jsem se krátce dotkl i tématu obtíží způsobených působením Zlého a odlišení od klasických duševních nemocí. Setkání jsme zakončili diskuzí.

P. Mgr. MUDr. Jiří Korda

CO VYPRÁVĚLY LHOTECKÉ ZPĚVNÍKY

Malé nenápadné černé zpěvníky s názvem Vzhůru srdce, písně, které se zpívají v památném kostele P. Marie Královny míru v Praze-Lhotce, slouží lidem již tři čtvrtě století a bylo to na nich vidět. Nejsem knihař, ale mám trochu praxi se spravováním skript v knihovně, a tak jsem se postupně pustila do jejich údržby.

Bylo pro mne zajímavé prohlížet si „kousek historie“ Lhotky. Člověk si uvědomí, jak čas letí, kolik tu už bylo před námi farníků a lidí, kteří chodili do kostela jako my, modlili se, zpívali, prosili a děkovali a předali odkaz budoucím generacím.

Zpěvníky vydal klášter salvatoriánů v Praze-Lhotce. Rok vydání není uvedený, ale kostel „slouží“ lidem již tři čtvrtě století a zpěvníky zřejmě také. Zachovalo se jich kolem sto dvaceti exemplářů. Zub času a lidé s nimi udělali své. Většina z nich byla vytržena

z desek, měla uvolněné stránky, některé dokonce dětmi počmárané nebo doslova s přetrženými listy.

Také se v nich našly různé „záložky“. V jednom zpěvníku, zřejmě dlouho nepoužívaném, byl malý původní letáček s textem písně Královno míru a modlitbou Pod ochranu Tvou se utíkáme, Sv. Boží Rodičko a refrémem Královno míru, vyslyš nás a žehnej nám... Na letáčku je uvedeno jméno skladatele Vojtěcha Říhovského s poznámkou Majetek kostela – Neodnášejte domů! Tak se tento po letech „objevený“ letáček stal další památkou pro náš lhotecký archiv. A zároveň mě napadá, že by se tato modlitba opět mohla v našem kostele „oživit“.

Některé zpěvníky byly dokonce podepsané, např. Petr Tůma, což byl zřejmě syn pana Ivana Tůmy, jednatele lhoteckého Kostelního spolku, který za zásluhu o výstavbu kostela dostal papežské ocenění. Další zpěvník podepsal dlouholetý věrný lhotecký farník Emanuel Knittel a tam si také poznamenal názvy písní, které měl rád: Franz Schubert – Ave Maria, Ježíši Králi, V Tvé Srdce Jezu ve svátosti s důvěrou vkládám duši svou. Též je tam poznámka – „posvícení na Lhotce po 3. XI.“ Emanuel Knittel byl starousedlík a velký pamětník lhoteckého kostela. Byl také prvním autorem zdařilého amatérského filmu o lhotecké křížové cestě ak. sochaře Karla Stádníka. Velmi působivě natočil film (osmičku, tedy 8 mm) v obtížných dobách totality a pak ho promítal přátelům farníkům.

Do jednoho zpěvníku někdo připsal k názvu Vzhůru srdce i latinský název Sursum corda. Přemýšlela jsem, proč má asi zpěvník název Vzhůru srdce. A pak jsme zrovna nedávno byli na mši

v Hlinsku a zpívala se píseň č. 723 z nových kancionálů a ejhle, jmenovala se „Vzhůru srdce, vlasti má, k nebi zpěv ať zalétá!...“ Text písně je z roku 1903. Najednou mi bylo jasné, co asi naše předky inspirovalo k názvu zpěvníku, zvláště v „předvečer“ druhé světové války.

Lhotecké zpěvníky slouží v kostele již přes sedmdesát let. Pod číslem písně 51 je naše oblíbená lhotecká „hymna“ Královno míru, kterou právě pro náš kostel složil skladatel a varhaník Vojtěch Říhovský (1871–1950). Je také autorem známé písně Ó Srdce Páně, archo naší spásy. Kolik farníků již bralo do rukou tyto zpěvníky s mottem: „Kdo zpívá, dvakrát se modlí,“ aby z nich zpívali Bohu a Panně Marii, a tak se modlili. Kolika rukama už prošly a stále znovu procházejí, kolik lidských srdcí v písních a modlitbách hledá útěchu. Važme si jich, asi málokterý kostel má své „vlastní“ zpěvníky, které s láskou pořídili jejich předkové.

Eva Kocmanová

POD OCHRANU TVOU

Sbor: Pod ochranu Tvou utíkáme se, Svatá Boží Rodičko!

Lid: Královno Míru vyslyš nás, vyslyš nás a žehnej nám.

Sbor: Prosbami našimi nezhrdej v potřebách našich, Svatá Boží Rodičko!

Lid: Královno Míru, vyslyš nás...

Sbor: Ode všeho nebezpečení vysvobod' nás vždycky, Svatá Boží Rodičko!

Lid: Královno Míru, vyslyš nás...

Sbor: Ó slavná a požehnaná Panno Maria, ó Svatá Boží Rodičko!

Lid: Královno Míru, vyslyš nás...

Sbor: Paní naše, Prostřednice naše, Orodovnice naše, ó Svatá Boží Rodičko!

Lid: Královno Míru, vyslyš nás...

Sbor: Se Synem svým nás smiř, Synu svému nás poroučej, Synu svému nás obětuj, ó Svatá Boží Rodičko.

Lid: Královno Míru, vyslyš nás...

Sbor a lid: Amen, amen.

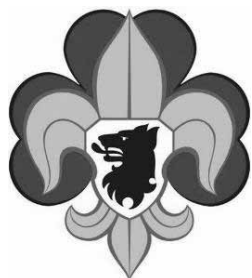
Poprosili jsme o konzultaci ohledně nalezeného letáčku s písní-modlitbou lhoteckého pamětníka a varhaníka pana Vladimíra Turka.

Jako lhotecký ministrant od roku 1953 si vzpomínám, že za P. Plotěného bylo každou neděli odpoledne v 15 hod. (a to až do roku 1956, kdy ze Lhotky odcházel) tzv. Požehnání. Jeho

součástí byl zpěv písní k Pánu Ježíši a nebo k P. Marii a byly vždy nešpory, zpívané pochopitelně v té době chorálně latinsky. Na kůru zpívali pánové Trapl, Ryba a Karas, známí lhotečtí choralisté, a odpovídal pan farář. Součástí byla vždy modlitba nebo zpívané litanie. Modlitba Pod ochranu tvou se zpívala, když byly mariánské nešpory, nebo během měsíce května. Nápěv si bohužel pamatuji jen matně, ale vím, že jako ministranti jsme čekali, až sbor dozpívá vždy „Rodičko...“, abychom se pak se přidali k lidu a zpívali tu odpověď. Tak jako se na Svaté Hoře zpívá Svatohorský zdravas, na Lhotce se zpívalo toto.

Vladimír Turek

SKAUTI ZVOU MEZI SEBE

V minulém čísle Věstníku jsme otiskli náborové letáčky tří skautských křesťanských oddílů, které působí i v naší farnosti a zvou mezi sebe další děti od šesti let. Protože právě v září zahajují svoji činnost, chtěli bychom ještě jednou upozornit na jejich nabídku.

To, že je skaut kroužek nad kroužky, si myslí mnozí. Taky česká filmová herečka Anna Geislerová nedá na skaut dopustit: „Do skautu mě dovedla moje starší sestra. Rozhodně vím, že

kdybychom tam nechodily, byly bychom trochu jiní lidé. Dnešní doba málo vyhraňuje, co je dobré a co zlé, a pokud nejsou lidé věřící, najdou to už jen v pohádkách. Skaut byl výchovný a dával návod, co bychom měli všichni dělat. Líbí se mi také to, že učil člověka vystačit s málem, což je dnes vzácné. Těším se, že tomu také vystavím své děti.“ Tak neváhejte a zkuste to taky.

Jana Šilhavá

Podrobnější informace o oddílech:

Dobromysl: www.dobromysl.unas.cz

Utahové: www.skauting.info

Keya: www.keya.jecool.cz

VÝZVA FARNÍKŮM Děkujeme všem přispěvatelům a těšíme se, že se zapojí i další. Podělte se se svými zážitky z prázdnin, radostmi a zkušenostmi. Příspěvky posílejte na adresy uvedené v tiráži nebo předávejte osobně v sakristii. (red.)

BYLI JSME NA CHALOUPCE

Letos jsme letní chaloupky strávili v Kosově Hoře u Sedlčan. Spali jsme v teepee na zahradě u románsko-gotického kostela svatého Bartoloměje, kam jsme se chodili denně modlit. Bylo nás devatenáct dětí a šest vedoucích a také nás přijel navštívit pater Jiří. Jako téma celé letní etapové hry byl PRAVĚK a četli jsme Minehavu Eduarda Štorcha.

Byli jsme rozděleni do čtyř skupinek, ve kterých jsme společně řešili úkoly, hráli hry, putovali lesem a myli nádoby. Každý den jsme měli obvykle jednu nebo dvě etapové hry po skupinkách.

V pátek jsme šli na výlet s přespáním v lese a úkoly po cestě. Ve středu jsme byli na výletě v Příbrami a na Svaté Hoře. Po tomto krásném pout-

ním místě nás provedla průvodkyně. Prohlédli jsme si kostel Nanebevzetí

Nahoru na stromy se nesmí

Panny Marie, ve kterém jsme se společně pomodlili. Všichni jsme se učili navzájem spolupracovat a všude vládla kamarádká atmosféra. Naši starší kamarádi byli úžasní a rozhodně jsme si tyto chaloupky užili! Výborně nám vařili, bylo nádherné počasí a spousta legrace! Doufáme, že příští rok pojedete taky!

Tomáš Kovanda a Anička Kapsová
Foto Sr. Bernarda

S Prahou nás spojovala Vltava

PĚT LET S HONZÍKEM

Zdravím vás opět po prázdninách s příběhy z naší Charity. Prázdniny jsme prožili v tradičním maratonu, který každoročně zavíná střídání zaměstnanců na dovolených. Letos nám situaci ještě zkomplikovala dlouhodobá nemocnění dvou pečovatelek. Klienti nám obvykle na dovolenou neodjíždějí. Naopak, máme už několik pravidelných klientů, o které se staráme pouze v době, kdy pečující rodina odjede na dovolenou. Takže práce jsme měli a stále máme dostatek.

Ráda bych se s vámi tentokrát podělila o příběh našeho zatím historicky nejmladšího klienta. Říkejme mu třeba Honzík. Honzík se narodil před více než deseti lety s velmi závažným zdravotním hendikepem. Jeho postižení bylo téměř neslučitelné se životem a Honzík byl plně odkázán na parenterální výživu, tj. výživu podávanou formou infuze přímo do krve. A tak Honzík prakticky od narození žil uvázaný k infuznímu stojanu s vakem s výživnou směsí. Kromě těžké poruchy trávení měl Honzík i těžkou poruchu imunity, a tak pro něj byla sebemenší infekce velmi ohrožující.

Honzík měl současně i veliké štěstí, protože se narodil dvěma milým a úžasným rodičům, kteří se o něj velmi dobře, pečlivě a s láskou starali. Začali jsme se o Honzíka starat v jeho pěti letech, a tak jsme postupně sledovali jeho životní boj. Na návštěvy se chodilo

pravidelně, vždy ve středu. S ohledem na situaci k Honzíkovi chodila obvykle jenom jedna naše pečovatelka. Pět let jsme sledovali střídající se dobrá a horší období, služba byla přerušována častými hospitalizacemi. Po celou dobu jsme obdivovali jeho maminku, která trpělivě a statečně nesla hlavní část péče, s obrovskou láskou, vírou a pokojem.

Poslední léto před jeho smrtí se rodina přestěhovala mimo oblast naší působnosti. Řešili jsme, jak to bude s péčí o Honzíka dál. Nakonec jsme se rozhodli, že za ním budeme i nadále jezdit, přestože to bylo dosti daleko. K plánované návštěvě nakonec došlo jen jednou, protože Honzík opět odjel do nemocnice. Naše pečovatelka, která za ním šla do nemocnice na návštěvu, se už mohla pouze pomodlit nad jeho tělem.

Všichni na Honzíka vzpomínáme s láskou a vyprošujeme mu Boží požehnání. Modlíme se i za jeho rodiče. Nemohu než ocenit jejich sílu, víru a statečnost, se kterou bojovali vlastně už předem rozhodnutý boj. Také velmi oceňuji způsob, jakým smrt svého syna přijali. Celých pět let s touto rodinou pro nás bylo krásných a obohacujících. Budeme na ně vždycky vzpomínat s velikou láskou a úctou.

Přeji nám všem požehnaný začátek školního roku.

Eva Černá

Kontakt: 272 941 972; 737 322 569;
e-mail: charita.chodov@email.cz

*Příprava
infuzního vaku*

PLÁNUJEME

4. 9. – **pastorační rada farnosti** se sejde ve 20 hodin

22. 9. – **mše svatá** upravená **pro děti**

23. 9. – **další kurzy Alfa** budou v naší farnosti zahájeny v rámci celorepublikové akce Zveme Česko na večeri.

25. 9. – **výuka náboženství** bude probíhat opět ve středu od 16.30 hod.

26. 9. – **příprava na biřmování pro mládež** bude probíhat ve čtvrtek v 17.00 hod.

27. 9.–29. 9. – **modlitební triduum** hnutí Modlitby matek

6. 10. – **farní akademie:** JUDr. Cyril Svoboda: Svět není bezpečný. Co nás ohrožuje? O zahraniční politice, Evropě a jejích obavách z budoucnosti.

10. 11. – **posvěcení kostela** P. Marie Královny míru. Od 16.30 se bude konat **farní akademie** na téma: Obnova Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí, hostem bude ak. sochař Jan Bradna.

16.–25. 11. – poutní duchovní cesta do Izraele pro naši farnost, kterou doprovází P. Jiří Korda.

30. 11. – **adventní duchovní obnova**, povede ji Mons. Aleš Opatrný.

1. 6. 2014 – **biřmování** v našem kostele. Přátelské setkání s biřmujícím biskupem otcem Karlem Herbstem na arcibiskupství bude 25. května 2014 odpoledne.

Poněvadž Kristus vstal z mrtvých a táhne nás za smrt, je víra současně světlem, které přichází z budoucnosti a otevírá před námi velké horizonty, vede nás za naše izolované „já“ vstříc šířce společenství. Chápeme tedy, že víra nepřebývá v temnotě, je světlem v našich temnotách.

Dante v Božské komedii, poté co svoji víru vyzná před svatým Petrem, popisuje ji jako „jiskru žhavou, která se v plamen sálající nítí a hvězdou ve mně jiskřit neustává“. Právě o tomto světle víry bych chtěl mluvit, aby rostlo, osvěcovalo přítomnost a stalo se nakonec hvězdou ukazující horizonty naší cesty v době, kdy má člověk toto světlo obzvláště zapotřebí.

papež František
z úvodu k encyklice Lumen Fidei

Vydává: Římskokatolická farnost u kostela Panny Marie Královny míru,
adresa: Ve Lhotce 330/36, 142 00 Praha 4-Lhotka; **telefon:** 725 797 561

e-mail: lhotecka.farnost@seznam.cz; jmkorda@seznam.cz

internet: <http://lhoteckafarnost.cz>; **bankovní spojení:** číslo účtu 74326329 / 0800 (Česká spořitelna). Redakce: P. Jiří Korda, sr. Bernarda Lacinová, Jana Šilhavá. **Příspěvky** posílejte na adresu farnivestnik@gmail.com, nebo je můžete nechat v sakristii. Redakce si vyhrazuje právo texty krátit.

Sazba: Jan Šilhavý. Tisk: Jan Macek, Jablonec N. Nisou www.tiskem.cz.

Číslo vychází 30. 8. 2013.

Uzávěrka příštího čísla je **13. září 2013**. Náklady na jeden výtisk cca 10 Kč.